

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 72/16
Luxembourg, 7. julij 2016

Sodba v zadevi C-494/15
Tommy Hilfiger Licensing LLC in drugi/Delta Center a.s.

Upravljavcu fizične tržnice je mogoče naložiti, da odpravi kršitve pravic iz znamke, ki so jih storili trgovci

Za sodne odredbe, izdane v ta namen, veljajo enaki pogoji kot za odredbe, izdane proti upravljavcem spletnega trga

Družba Delta Center je najemnica tržnice, imenovane „Pražská tržnice“ (praške tržne hale). Trgovcem oddaja različna prodajna mesta na tej tržnici v podnajem.

Proizvajalci in distributerji proizvodov, zaščitenih z znamko, so ugotovili, da se v praških tržnih halah prodajajo ponaredki njihovih proizvodov. Češkim sodiščem so zato predlagali, naj družbi Delta Center odredi, da preneha z oddajanjem prodajnih mest v teh halah v najem osebam, ki so storile take kršitve. Direktiva o intelektualni lastnini¹ namreč imetnikom znamk omogoča, da zahtevajo sodno varstvo proti posrednikom, katerih storitve uporablja tretja stranka za kršitev njihovih znamk.

Imetniki znamk menijo, da je mogoče zoper upravljavca fizične tržnice, tako kot zoper upravljavce spletnega trga, na katere se nanaša sodba L'Oréal,² na podlagi direktive izdati sodno odredbo za prenehanje kršitev pravic iz znamke, ki so jih storili trgovci, in za sprejetje ukrepov, s katerimi se preprečijo nove kršitve.

Nejvyšší soud (vrhovno sodišče, Češka republika), ki odloča o kasacijski pritožbi, Sodišče sprašuje, ali je upravljavcu fizične tržnice dejansko mogoče naložiti, da odpravi kršitve pravic iz znamke, ki so jih storili trgovci, in da sprejme ukrepe za preprečevanje novih kršitev.

Sodišče v sodbi z današnjega dne ugotavlja, da je treba subjekt, ki opravlja storitev oddajanja v najem ali podnajem prodajnih prostorov na tržnici tretjim osebam, in ki tem tretjim osebam s tem omogoča prodajanje ponaredkov, opredeliti kot „posrednika“ v smislu Direktive. Sodišče poudarja, da je okoliščina, da se dajanje prodajnih mest na voljo nanaša na spletni trg ali na fizično tržnico, brez pomena, saj področje uporabe Direktive ni omejeno na elektronsko poslovanje.

Zato je mogoče tudi upravljavcu fizične tržnice naložiti, da odpravi kršitve pravic iz znamke, ki so jih storili trgovci, in da sprejme ukrepe za preprečevanje novih kršitev.

Sodišče še poudarja, da so pogoji, ki veljajo za odredbo, ki jo sodišče izda proti posredniku, ki opravlja storitev oddajanja prodajnih mest v tržnih halah v najem, enaki tistim, ki veljajo za sodne odredbe, ki se izdajo proti posrednikom na spletnem trgu.

Torej morajo biti te sodne odredbe ne le učinkovite in odvračalne, ampak tudi pravične in sorazmerne. Zato ne smejo biti pretirano drage in ne smejo ovirati zakonite trgovine. Prav tako ni mogoče od posrednika zahtevati, da izvaja splošen in stalen nadzor nad svojimi strankami. Vendar pa je mogoče posrednika prisiliti, da sprejme ukrepe, ki prispevajo k temu, da se preprečijo istovrstne kršitve s strani istega trgovca. Poleg tega morajo sodne odredbe zagotavljati pravilno ravnovesje med varstvom intelektualne lastnine in neobstojem ovir za zakonito trgovino.

¹ Direktiva 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32).

² Sodba Sodišča z dne 12. julija 2011, L'Oréal in drugi (C-324/09, glej tudi sporočilo za medije 69/11).

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793